

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/169/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118202386
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2118202386.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudcov JUDr. Antona Jačeka a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: J. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom N.. N. XXXX/XX, XXX XX P., o zaplatenie 3.003,23 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 19Csp/32/2018-108 zo dňa 25. februára 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku sumu 2.206,49 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.204,37 eura od 25.01.2018 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 46,84 %.

1. 1. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že strany sporu uzavreli dňa 28.04.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 4.600 eur, pričom bol dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 138 eur, výška splátky bola dohodnutá na 80,76 eura s počtom splátok 72, ročná percentuálna miera nákladov (v ďalšom texte „RPMN“) 9,5% a konečná splatnosť úveru dňa 20.5.2021. Zo zmluvy vyplýva vyhlásenie klienta, že spĺňa podmienky poistenia schopnosti splácať úver podľa Poistnej zmluvy, VPP, OP a pristupuje týmto k Poistnej zmluve uzatvorenej medzi bankou a poisťovňou a súhlasí s poistením v rozsahu súboru uvedeného v bode 1.2. tejto zmluvy. V bode 1.2 Zmluvy o úvere je uvedené - Súbor poistenia A. Súd prvej inštancie vyhodnotil predmetný úver ako spotrebiteľský, podliehajúci zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy (v ďalšom texte „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a zákonu č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“). Po preskúmaní zmluvy zistil, že žalobca porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď nezisťoval pre posúdenie schopnosti žalovanej splácať úver jej príjem, výdavky, rodinný stav. Žalobca len všeobecne v žalobe uviedol, akým spôsobom preveril žalovanú pred poskytnutím úveru - „...Pri posudzovaní bonity žalovaného pritom banka berie do úvahy vždy údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií a následne buď report zo Sociálnej poisťovne - preverenie zamestnanosti žiadateľa a údaje poskytnuté samotným žalovaným v Žiadosti o poskytnutie úveru - údaje o príjmoch, výdavkoch a záväzkoch žiadateľa.“ Po výzve súdu, aby žalobca preukázal, že pri uzavretí predmetnej spotrebiteľskej zmluvy boli zisťované údaje o príjmoch, výdavkoch

a rodinnom stave žalovanej, žalobca vo svojom vyjadrení opätovne uviedol, že pri posudzovaní bonity žalovaného berie do úvahy vždy údaje zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií a následne buď report zo Sociálnej poisťovne - preverenie zamestnanosti žiadateľa a údaje poskytnuté samotným žalovaným v Žiadosti o poskytnutie úveru - údaje o príjmoch, výdavkoch a záväzkoch žiadateľa, a doplnil : „alebo kreditné a debetné obraty na bežnom účte klienta - v prípade klientov, pre ktorých banka dlhodobo vedie bežný účet, na základe čoho je schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť ich bonitu.“ Súd ďalej zistil, že žiadosť o poskytnutie úveru obsahuje základné údaje o žiadateľovi (žalovanej) - dátum narodenia, rodné číslo, typ bývania, rodinný stav, počet vyživovacích povinností a vzdelanie. V časti „Údaje o príjmoch“ je uvedené, že žiadateľ je zamestnanec, má príjem zo závislej činnosti v SR, je robotník, v odvetví zdravotníctvo, priemerný čistý mesačný príjem: „neuvedený“, zamestnávateľ - Wild Technologies, s.r.o.. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nepreukázal zisťovanie príjmov a výdavkov žalovanej pre posúdenie jej schopnosti splácať úver. V zmluve tiež nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmysle § 9 ods. 2, písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V dôsledku uvedeného súd uzavrel, že predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 2.204,37 eura, t.j. nevrátenú istinu z poskytnutej sumy 4.600 eur zníženú o zaplatenú sumu vo výške 2.395,63 eura a vo zvyšnej časti nároku i s príslušenstvom žalobu zamietol.

1. 2. Súd prvej inštancie zamietol návrh i v časti uplatneného poistného vo výške 3,94 eura, keď pre uzavretie poistnej zmluvy je obligatórnou náležitosťou jej písomná forma. V danom prípade pre uzavretie zmluvy o pôžičke bola písomná forma zachovaná iba v časti uzavretej zmluvy o pôžičke, ktorá je tzv. „formulárovou zmluvou“ keď údaje o poistení boli súčasťou predtlaču zmluvy, preto nemožno mať za to, že došlo k písomnému uzavretiu poistnej zmluvy, pričom samotná zmluva obsahuje iba údaj, že sa jedná o „Súbor poistenia A“ a v ostatnom odkazuje na Všeobecné podmienky.

1. 3. Žalovaná nezaplatila dlžnú sumu žalobcovi v lehote splatnosti, dostala sa tak do omeškania dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých splátok, súd preto žalobcovi priznal úrok z omeškania vyčíslený ku dňu zosplatnenia sumou 2,12 eura a následne úrok z omeškania dňom nasledujúcim po zosplatnení, pričom vychádzal zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá od 16.3.2016 je 0,00 %

1. 4. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 497, § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (v ďalšom texte „Obchodný zákonník“), § 39, § 52 ods. 1, 2, § 791 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. b), ods. 2, zákona o spotrebiteľských úveroch a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania).

1. 5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1, 2 v spojení s § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“) a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešnejší súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,96 %, keď jeho úspech bol v rozsahu 73,48 %, neúspech 26,52 % (73,48 mínus 26,52 % = 46,96 %).

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. tým, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2. 1. V dôvodoch odvolania voči zamietajúcej časti poukázal predovšetkým na skutočnosť, že v zmluve sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN - výška úveru, - dátum prvej splátky, - dátum poslednej splátky, - termín splatnosti splátky, - úroková sadzba, - anuitná splátka, - poplatok za poskytnutie úveru, - dátum zmluvy. Zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje, uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať, ako predpoklady pre výpočet RPMN. Zákon stanovuje, že sa majú tieto predpoklady v zmluve uviesť, čo banka splnila. Súd prvej inštancie navyše v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, ktoré zo zákonných predpokladov výpočtu RPMN, podľa jeho názoru v úverovej zmluve absentujú.

2. 2. K skúmaniu schopnosti splácania úveru a k námietke súdu ohľadom odbornej starostlivosti žalobcu pred poskytnutím úveru žalovanej žalobca uviedol, že banka si bezpochyby povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch splnila. Pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver posúdila údaje o výške jej príjmu z reportu zo Sociálnej poisťovne, report bol priložený v odpovedi na výzvu súdu a je súčasťou súdneho spisu, z údajov poskytnutých samotnou žalovanou v Žiadosti o poskytnutie úveru, tiež bola priložená a je súčasťou súdneho spisu a z reportu zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI), report bol priložený v odpovedi na výzvu súdu a je súčasťou súdneho spisu. Z predložených dokladov je zrejmé, že podmienka hrubého porušenia povinností nebola naplnená, čo žalobca dôkazne preukázal, pretože neposudzoval schopnosť žalovanej splácať úver - ani bez akýchkoľvek údajov o jej príjmoch, výdavkoch či rodinnom stave a - ani bez nahliadnutia do príslušnej databázy. Žalobca pred poskytnutím úveru zohľadnil dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa preverený v Sociálnej poisťovni, záväzky dlžníka nahliadnutím do databázy SRBI/NRKI a vychádzal aj z údajov poskytnutých mu žalovanou teda povinnosť konať s odbornou starostlivosťou v žiadnom prípade neporušil.

2. 3. Žalobca navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 C. s. p. rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu, zaviazal žalovanú zaplatiť dlh v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že s napadnutým rozsudkom súhlasí.

4. Žalobca v odvolacej replike zotrval na svojich odvolacích argumentoch.

5. Žalovaná v odvolacej duplike zopakovala svoje vyjadrenie k odvolaniu.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 C. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti a napadnutom súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania potvrdiť ako vecne správne.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie je zaplatenie istiny v sume 3.003,23 eura, úroku vo výške 81,09 eura, úrokov z omeškania vo výške 2,12 eura, úroku 7,90% ročne z nezaplatenej istiny 3.003,23 eura od 25.01.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 3.003,23 eura od 25.01.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 81,09 eura od 25.01.2018 do zaplatenia a poplatkov za poistenie vo výške 3,94 eura. Uvedeného sa žalobca domáhal na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke peňažné prostriedky vo výške 4.600 eur a žalovaná sa zaviazala tento úver spolu s úrokom vo výške 7,9 % ročne splácať v pravidelných mesačných splátkach po 80,76 eura, pričom celý úver aj s príslušenstvom sa žalovaná zaviazala splatiť najneskôr do 20.05.2021. Po vyčerpaní úveru žalovaná porušila svoje povinnosti - prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, preto žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 24.01.2018. Súčasne sa žalobca domáhal aj náhrady trov konania.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým žalobu čiastočne zamietol z dôvodu vyhodnotenia poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov pre hrubé porušenie povinnosti žalobcom posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa - žalovanej splácať spotrebiteľský úver (§7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch) a pre chýbajúce predpoklady použité na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch).

9. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu správne ustálil, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, riadiaca sa ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, keď zistil, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 28.04.2015 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorou bol poskytnutý žalovanej úver vo výške 4.600 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver pravidelnými mesačnými anuitnými splátkami vždy k 20. dňu v mesiaci po 80,76 eura, počet anuitných splátok bol dohodnutý na 72. RPMN je uvedená vo výške 9,5 %, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy 16,16 %. V konaní nebolo sporné, že žalovaná splatila celkovo sumu 2.395,63 eura.

11. K napadnutej zamietajúcej časti odvolací súd uvádza nasledovné:

Súd prvej inštancie vyhodnotil predmetný spotrebiteľský úver za úver bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch z dôvodu, že žalobca nepreukázal zisťovanie príjmov a výdavkov žalovanej pre posúdenie jej schopnosti splácať úver a z dôvodu, že v zmluve nie sú vôbec uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN.

11. 1. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <., r) <. a y) <. ; v preskúmvanej veci súd prvej inštancie konštatoval porušenie § 9 ods. 2 písm. k) - absenciu predpokladov použitých na výpočet RPMN.

11. 2. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

11. 3. Odvolací súd konštatuje, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje RPMN (9,5 %), celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ - žalovaná zaplatiť (5.952,72 eura) a obsahuje aj predpoklady použité na výpočet RPMN.

11. 4. Predpoklady použité na výpočet RPMN je možné dovodiť z ustanovenia § 19 a z prílohy č. 2 k zákonu o spotrebiteľských úveroch, kde je uvedená základná rovnica vyjadrujúca RPMN. Súd prvej inštancie nekonkretizoval, ktoré predpoklady na výpočet RPMN nie sú v zmluve uvedené, v tejto časti je preto jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Podľa odvolacieho súdu v zmluve sú však predpoklady uvedené buď priamo alebo sú jednoducho dovoditeľné zo zmluvy (napr. dátum prvého čerpania). Odvolací súd konštatuje, že tu je potrebné dať za pravdu žalobcovi, že zákon nevyžadoval uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a ani nepožadoval predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN.

11. 5. Absenciu predpokladov pre výpočet RPMN v zmluve s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu nie je možné konštatovať, bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru preto z uvedeného dôvodu nenastala.

12. Odvolací súd však súhlasne so súdom prvej inštancie konštatuje hrubé porušenie povinnosti žalobcu zakotvenej v ustanovení § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

12. 1. Podľa § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (ods. 1). Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať (ods. 15). Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi (ods. 16).

12. 2. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca ako veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď nepreukázal, že zisťoval o žalovanej ako dlžníčke jej príjmy a výdavky pre posúdenie jej schopnosti splácať úver.

12. 3. Žalobca tvrdil v rámci prvoinštančného konania a aj v rámci odvolacích námietok, že pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver posúdil údaje o výške jej príjmu zo správy Sociálnej poisťovne, ktorá je súčasťou súdneho spisu, z údajov poskytnutých samotnou žalovanou v Žiadosti o poskytnutie úveru, ktorá je tiež súčasťou súdneho spisu a vychádzal aj zo správy Spoločného registra bankových informácií (SRBI), ktorá je súčasťou súdneho spisu. Podmienka hrubého porušenia povinností teda podľa žalobcu nebola naplnená, pretože neposudzoval schopnosť žalovanej splácať úver - ani bez akýchkoľvek údajov o jej príjmoch, výdavkoch či rodinnom stave a - ani bez nahliadnutia do príslušnej databázy. Žalobca pred poskytnutím úveru zohľadnil dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa preverený v Sociálnej poisťovni, záväzky dlžníka nahliadnutím do databázy SRBI/NRKI a vychádzal aj z údajov poskytnutých mu žalovanou teda povinnosť konať s odbornou starostlivosťou v žiadnom prípade neporušil.

12. 4. Uvedené tvrdenia žalobcu neobstoja. Z obsahu preskúmaného spisu, súčasťou ktorého sú aj žalobcom uvádzané listiny, odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie zistil, že k posudzovaniu schopnosti žalovanej splácať úver pristúpil žalobca len formálne a jeho postup nenaplnil účel predpokladaný citovaným ustanovením § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa dôvodovej správy k citovanému ustanoveniu, by toto ustanovenie malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov.

12. 5. V žiadosti žalovanej zo dňa 28.04.2015 o poskytnutie spotrebného úveru, ktorá je súčasťou preskúmaného súdneho spisu, v rubrike "Údaje o príjmoch žiadateľa" je uvedené v riadku „Priemerný čistý mesačný príjem: neuvedený“. V správe Sociálnej poisťovne nie je uvedený žiaden príjem žalovanej. Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmé, na základe akých skutočností žalobca tvrdil, že príjem žalovanej bol preukázateľne overený v Sociálnej poisťovni, keď z predložených listín vyplýva, že žalovaná neuviedla žalobcovi žiaden príjem a žiaden príjem nepotvrdila ani Sociálna poisťovňa. Uvedené skutočnosti uviedol aj súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia, pričom odvolací súd tu konštatuje správnosť záveru súdu prvej inštancie, keď uvedené vyhodnotil ako hrubé porušenie povinnosti žalobcu ako veriteľa pri posudzovaní schopnosti žalovanej ako dlžníka splácať úver.

12. 6. Podľa ustanovenia § 11 ods. 2 druhá a tretia veta zákona o spotrebiteľských úveroch v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <. sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.)

12. 7. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva záver, že žalobca poskytol žalovanej úver bez riadneho posúdenia jej schopnosti úver splácať, pretože z listín predložených žalobcom nevyplýva údaj o príjme žalovanej. Odvolací súd sa tak stotožňuje s vyhodnotením úveru ako bezúročného a bez poplatkov a konštatuje, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď uložil žalovanej povinnosť zaplatiť len rozdiel medzi skutočne poskytnutými úverovými prostriedkami a splatenou sumou a vo zvyšku žalobu zamietol.

13. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti podľa citovaného ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov prvoinštančného konania súd prvej inštancie správne rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 C. s. p., pretože žalobca bol vo veci úspešný čiastočne, pričom správne ustálil rozsah úspechu žalobcu.

15. V odvolacom konaní plne úspešnej žalovanej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p.), o ktorom v zmysle § 262 ods.

1 C. s. p. v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, pretože týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že v preskúmvanej veci žalovaná v odvolacom konaní nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd preto použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 C. s. p. aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C. s. p. zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C. s. p. v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

17. Senát odvolacieho súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednomyseľne (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).